

ספרות והיה מאחר לבוא חכמתם בלילה
ונגרם לתרעומת של אשתו חצערת

— שטענָא, בני, מוסר אביך זויטב
לך כל' ימיך — אמר לו — מי שרוצה
להיות עספן צבורי ולריב עסן חקחל
עליו לחיות בשלום עם אשתו, ולמצא
מנוהה לכהפ"ח בבית — לריב עם שני
הם, או אפשר! "שלום בית", והוא דבר
נהוין לעספן צבורי.
... ואת דברי חזקן "המנושים" טפ"ת
אני אומר גם לעסקנים ולמנהיגים שלנו
מיין: יומשכאל ומכל חזדיים;
שהנחו ממעשיהם בכל יום בעולם. תיכון
חפטן", מיד נעשה זה מ א.ו. ר.ע
היסטוריה גדול ז"הענין הוא רציני וזה
טדור מאד", ופורהים עצרת ומשהילוט
את כל העיריה ומדויימים קול: נישת
טמלאים את פעתון העמאל — ה'
חכם! — וועשייט כוח כת שקורין
בלע"ז Question d'Estat מפש
כפו שעשינו בענין חכotel, לננד אותו
האנגליז... וב' כ' לכהפ"ז מפנוי שהלכניות

... “בְּנֵי כָּן זַגְעָלָה...”
ובינתיים, כמו שאמרתי לכם בש' עורי הקודם מרוב המהומות בת"א נשכח העניין של „חטול“ ובינו לבין עצמנו — בריינה, לאחר שצעריהם נכאים כברו את פוע"ץ בער התנקי שותם בשפטנו עוד יותר משכנינו וכמישלchner. יבוכס להם וויערב להם כי ראיום הם לחותטרה של „הברית“ ושנית חלא אלה צעירים — “אולאר!” בלו"ז.

בכל: בעיריות, בועדרהלאומי, בתרבות, במושבות, בנועה. בעמונת הספרות מיכן לא? אבל “יר כל בו” — חס שלופן!

חפצתי לשאל עוד איזאלו שאלות, אבל העורך עומד עלنبي ורוצה למלא את ח"יוד ויה"ג — “מחפה חרש! — ומצהה לכתב „אישה (חאיש שלה) בטוקם „אשה“ וכיוצא בזה —

הברחו הצעיר מטעם שם הוא „טאוארייש“ (חבר - בלע"ז) וכי לסייע בכפי טוב רוצח אני רק להזכיר את דבריו>Aboutו הitudר הפשות מפ"ת — בר מסר לי פעם ר' עקיבא ליבריכט, במדועני — שהיה לבוט פור קים רתבים כמנגן יהודי רוטה הר' הוקה ומדבר אידייש בפושן. הוא חטיפ פעם פולץ לצענו, שאחוב להזקח. בא-
בלי מרכאות — שלום על ישראל.
עוזמן

לא בפה אלא ביד גבלביגים (שוכ פעם
נוסף בן-אב"י) לטור החולנות—„מקרה
שהחנוו טמעשים בכל יום בעולם. חיהורי
חפטן“, טיר געשת זה מ א.ו. ר. ע.
חישתורי נדול ז„תענין הווא דצינז וחי-
סוד מאדר“, וקוראים עצחת ומלהילות
את כל העירייה וטראמייס סול : נעה
ונטלאים את בעיתון השמאלי — ה'
רחמי! — ועשיהם מוה כה שקורין
„בלען“ Question d'Estat מפש
כפו שעשינו בענין חכותל כנד אוטו
האנגלו... וב"כ ליכהי מפנוי שהלביגים

נגיש במקורה — ואולי לא במרקחך —
בראשו של איזה מנהיג טשלחים, ואולי
— מי יודע? — כדי לעשומת "קפיטם"
מתענין בעבר ההיסטוריה לעיריות ת'א?...
וככל זה יתא נקוט ביריך תסידר:
אפשר להוכיח יהודי בורגנין או כתם
יהודי, אפשר גם להתנצל על "הווש-
טונאי" ועל אבר ופקיד ואפיילו על
ערבי — אבל לנגע חילקה באחד מחש-
מאל מ"ת אתה בחרת נישעם", וזה

בכחינת „בל יגע“ — זה אסור! חן ידו
כלו: בעיריות, בועדרתלאומי, בתרבות,
במושבות, בנוער. בעומתת הספרות
חין לא? אבל „יר כל בו“ — חס
שלוב!

חפוצתי לשאל עוד איזאלו שאלות,
אבל העורך עומד עלنبي ורוחק למלוא
את ח"י "וד" — והו"ו" — "מחפכה
חדש"—ומצאוה לכתב "אישה" (חאייש
שלחה) בטקסים "אשה" וכיווץ' בזה —
וחבהור הצעער מוען שنم
הוא "טאוארייש" (חבר · בלע"ז)
וכדי לסייע בכוי טוב רוצח אני רק
לחוכיר את דבריו אותו היהודי הפשוט
ספר"ת — אך מסר לי פעם ר' עקיבא
לייבוריכט, במדומני — שחיתות לבוט כור
קיים רתבים כמנגן יהודי ורוסיה הר
חותה ומדבר אידיש בפושטי. הוא הטיף
פעם פולץ לבענו, שאחוב להזתקחל בא'

טיניסיסם ולערדיינו-הנפש וחדרוח כ
„ציירליך-טאנגעראיך“ ואתם קוו
תנער על מעשי אלטוטות? — והוא זחו
לכם חוקכם בארכנון: חן לא חטול
בארץ ולא שבחנו ערדיין את „ס-
האלנוות“ שלכם על הפעלים של ח
חי בחירות בנלאה ה תחרות נ
כתיהפעלים, את ה„מעשיים-טשו
של „ציבור הפועלים“ בכאבארת, בע
פ"ת, כו"י ובוניכם לבין עצמכם
בחינת „יוסי מכה את יוסי“ חרוי
ה מ בת, שקבלו גם רפטורה,

חבר קייזים ונם לובייאניך שלכם
יוכיה! ורך לך ימים מספר ראי
בעיני בשלשים צעירים שלכם,
התגלו בראש כל חוות עירנו
„התימנים“, ותימנית צעירה שנפּר
ברגלה צעה בקול: „על שלשה תיִה
התגלו שלשים „חלוסים“, איזה
זיט!“ ועוד כתמי-חרט לפני בניינו
שמואל רוד ברחוב אלנבי לא נמֵה
וכתמי עולס ישארו.

במעצה
MASTERAI
ו—תראם
ואדרור
א שפט
מנהל
קליזוק"
ישועיש
תו של
"מאנער"
וועגן
ונשאר גבאי ועלאם במנהנו גונגן, 56

כה שנאכפר, "כאשר אכלהתי אשר פירוטה: בשם שהייתי בערבית אשאר בערבית... ואצל ח'אנטלנגייה" שלנו, קדמואו אולא, בגויש, נספראה תערת בין חזירות בשמה התטרזה כל הבהירות של "הגבאים" שלחם בו את האפסוק: "אותה תזקית לן — עוזתתה על יות, וב"כ תחולותיו

רחמיים בדין של העיריה
נת"א ואין שלום לברוגנים,
לשיסטים, לברית-טדורומפלור
השפה העברית, צוירן לו
עד חרטה! לשלל מאתם
שנתנה העיריה לך, "ברית", נ
כליות! טקילה, שרפת, הרנו
ארבעים מיתות ביתידין לו
ח', בחר בנו ה"מנהיינט"
את היישוב הזרוני, כי אונ
פוע"צ אין זרנון ואין דגל
נוצר קומוניסטי, ואין ערוץ
או של יהודי
ווכבשו הוא
בשער בתירבויות
ואמרת לו:
מדיעושים עליון
וthon בכל לשון
זו מטעשים בכל
ז' ובועלם הנדרול,
א מגדר הרנו".
מפני במעצת
לה "מקרה" נוד

ואין שרטמן ואין זרבבל ולא א

- עליכטן הקטן הוור לתחוה
- ואם חסיז'לום יהורייש
- רי, בביבול, בסאייחכבוד י
- בסכינה וא"י עלולה להשאך
- פועץ ואלו—מי יודע? —נ
- דורם—חטוף" סימן! ...
- ובצואר מי תלוי הקול
- ליוננים" האלהי? —בצוארים י
- ושל בונרטשוב שלא ברוח כ

דריה ת"ק פרשה
לייצה! רמו יצא
אלא בכח אני
השיטאל אמר
רכמו! באכנים
חלוניות ראשן,
נד, בפרקה תלי^ה
בכל יום, נעשה
דר הרגיל ואתם
כם ובאסיפותיכם

וונוי ה „בונר זה“ לבונה באנט א, ישאותם מפי את כל הלילה גקרים „נוואלד“. ארוותה ברימות הוטפנדן גם נודד מני חשפה, לא יבספר האדום! חלהה בנימנ' המשכורה, שאינו שוויך שלנו, זה גוש, אלה ראל שאינס מסכניםים לחץ גרים — (נומת בנ-אב"י).

ר' ברלן! לא טסח בזאכריי) של פועלם את חטועצתן לאות
ה „דיקט טורה“. תשים
הפעלים נשארים להחלטת
לפניהם כי שאכבר
חצאתה חבא
ם, אבל „פגידו-
ו“ וועל זה יש
מעמק הלב,
הנשמה. איזו

או בפרט חסoper רבנייצקי, מכתב אל העורך (כפער 21.1.2), רשות מאתך מפני רישום ועתונכם עובר בשידור ערד' ה הזאת, יאנשיכט וכוכ' ומרוב צער ושאל: "לאיזה תחום אני ענייתן לו מגיחצ'ית ובי אמש סכתב פאת-העד" נים עם עיסר שכחתי פנים מפני תפ: כמה זה של הרהרטמל כי לחשן,

רעיון כל אשיותה ה-
על ח"כ ברסח—מיין
מכיוון ורופא בליך רט-
דומו על השלחן, ול-
לרגם אותו (לא את
טמש ולנפץ את שנוי
ופרווע זה, אדרוני הס-
אכיב, שהנחו טמעשי
אצלכם סקרה יוצאת
מנוחים אותו בעותה

כונפציים שימושות בשם חשי
— בלבד שתצא פרטסה
עבשו עיריות וערים
חוב אלנבי ושכנו בקלווב
ות בז'רנון ורצו למבל פני
רב שוקנו מנדול ופרטו נאה
וון מוסקוביאן בראווי לו
רכנו בקדש לעודר מהומית
וכקורו לפני המלחמה —
א שלא מצאו תחת ידיהם
עליהם ימי קברונו גן אמ

עליו ועל זכורי נ' אם יין משתמשים בהם עבשו ורלו, לקים מה שנאסר : ג' ומצאו לבניות...

בְּעֵד לִמְסֹנוֹה

תומה על
שנעשהה ע
ויאוש נציג
חולבים? –
אותו גליון
וארוד פי ?
וחעمرת איז
ולג' פונזיאנו
תקופה קומוניסטית, ואולט בעידן
דריתחה לא נוקה הפעם שם "חרץ",
שיטקל אף הוא לטראפזיה באופן
„הגון“, וכל כך למה? — מפני כי
הטודיע שלו נכשל הפעם וכיסר ידיעות
אטיתיות שלא על פי השלוחן-ערוך של
הטמא...
וילג' חברה דאנטוניו רום אונט
כל יכולות השנה אמרו שואלים מאי
שאלות ותשובות אותו בקושיות וב-
איבועות חמורות „ילמרא רבנו!“
ועכשיו רוצה אני לבקש ב ש א ל ה
ק ט ג ה לא אליכם, רבותי, כי אם
ל... ב. ע ז ר ד „חברה“ בכבודו
ובעצמם.

בדרכו של ג'יימס פולון, שכתב ב-1902 ספר בשם *"How to Win Friends and Influence People"*, מופיע מושג אחד שפירושו "היכולת ליצור חברים". פולון מגדיר את היכולת כ"היכולת ליצור חברים", כלומר, כ"היכולת ליצור חברים". פולון מגדיר את היכולת כ"היכולת ליצור חברים". פולון מגדיר את היכולת כ"היכולת ליצור חברים".

הו התרזה והחריטה של סופר מפורסם
מה חכמיות מקומם ב"כ חשוב בפרק "עבוד
הפעלים", שליח-יעבה, שנושפנסאי-
דמיכותא של השטאל טבוע עליון, ביר-
חוֹד בשעת חירות וסכנה ג'אנבר
הפעלים" מצד אובייקט ר'ג'.
אפס, שאלת אחת-קטנה, רוויה
ומתרשה אני לשאל את ב. ב., אף',
ר' זרבבל
(אנב, זה
בבאו לא
יוכית!), א'
עצמי הפעם:
בוגר בוגר אלוהים ומלאות

פאות וזראו لأنן הרבו ירים מוכליים: ובעירוניזדריתתא זוא מאכבר את האצערויס הלאומיטים בכנויויךבוד ותאורי' הווד: חוליננית, גבוריזהאנרוף ושאר פוני "פומטעליכנטיס" ו"מי שברץ" שהם פונקניטים ומוציאניטים תפליר בתודז הלאקסמיי קוזיחארום ערליך גנער הבורגניטים לפאַי' גראָם יט"ש.

טילא, על "דאָרייזוּס" "אין זטה לְבָרֶבֶן", אונטו רבְּבָרְבָּן, רבְּבָרְבָּן, לְבָרְבָּן.